

“ та сестра похожда и предготвяла вече
“ свон-те запасы. Дойди у дома, молимъ тя. У-
“ шереби твоя-та достовѣрность, верху умана
“ майка ѝ и на майка ми, за да я задержеть.
” Послушахъ Павлове-те моленія, хотя да пре-
двиздахъ бездѣйствительность-та на мон-те у-
вѣщанія.

Ако, Виргинія облечена съ синьо платно
Бенгалско, и съ червено факіоле околъ глава-
та, бѣ ми ся видѣла драга, несравнително по
вече ѝ ся учудихъ, когдето я видѣхъ нахитена
по начинъ на богатые мѣстны жены. Носяше
муселино бѣло съ триантафилоцвѣтна коприня-
на подилата. Леснодвижный и высокій ѝ кре-
стець ся рисуваше подъ крестна-та одежда, и
русата ѝ коса, сплетена на косицы двойны, вѣ-
нчаваха удивително дѣвственна-та ѝ глава. Кра-
сни-те ѝ сини очи испущаха меланхолія (кара-
севда), и смутено-то ѝ сердце отъ подвига на
страсть-та подаваше на лице-то ѝ краска жи-
ва и на глава ѝ звукъ претрадателень. Про-
тивостояніе то вонстина на напѣто-то ѝ укра-
шеніе, кое то ся виждаше че носе не щешис-
комъ, псказуваше невеселіето іоще по милос-
тиво. Бѣ невозможно да я види нѣкой или да